

Rahvusraamatukogul Solarises saatkond

Rahvusraamatukogu avas Solarises oma saatkonna, mis on kõiki tavapäraseid teenuseid pakkuv miniatuurne raamatukogu. See on ühtlasi lähikuudel ainus Tõnismäe hoonest rekonstrueerimise ajaks välja kolitud raamatukogu füüsiline teeninduspunkt. **EPL**

Tallinnas tähistatakse rahvuskultuuride päevi

Laupäeval algava ürituse avab traditsiooniline etnolaat Raekojas ja platsil. Päevadel saab osaleda eri rahvuste kombeid tutvustavates tasuta õpitubades, vaa-

data kino ja näituseid ning kuulata kontserte. 26. septembril toimub vene kultuurikeskuses koorikontsert „Koo elame – koos laulame“. **EPL**

René Soom:

aeg on näidanud, et Estoniale ei suudeta konkurentsiga pakkuda

„Kui oleks minu teha, uuriksin kas otse või kaude, mida publik tahab. Niisiasju saab ka teha, kuid mitte selle arvelt, mis publikule meeldib,“ ütleb staažikas bariton René Soom rahvusoperi sünnipäeva eel.

„Tihti küsitakse: kas operetti ja muusikali on ikka vaja? Loomulikult on, publik janub selle järele ja koos muusikaliga täidab see ju teatri rahakotti,“ arvab René Soom.

Foto: Tiit Blaat

Kristi Helme
kristi.helme@epl.ee

Täna tähistab rahvusoper Estonia 115. sünnipäeva. Arv pole ümmargune – poolümmargune siiski –, kuid majas peitub pikk ja rikas ajalugu. Estonias ligi veerandsada aastat töötanud bariton, mitmekordne publiku lemmik René Soom (44) kinnitab, et viimastel aastatel skandaalset räsida saanud majas on estoonlaste vaim siiski tugev, teatripere on ikka teatripere, diivad heas mõttes ikka diivad.

Viimati sai Soom end uues rollis proovida augusti keskel lavale jõudnud Ferenc Lehári operetis „Lõbus lesk“. Tõsi, selle operetiga on Soom oma karjääri jooksul korduvalt kokku puutunud, kuid mitte parun Mirko Zeta rollis. „Eks mu roll veel kasvab ja areneb ning muutub ajas terviklikumaks,“ arvab Soom. Vestlesime Estonia sinises saalis, kuhu Soom jõudis otse maakodust. Esmaspäeval, teatri ainsal vabal päeval arutles Soom Estonia mineviku, oleviku ja tuleviku üle, lava jaoks jäävad kõik ülejäänud nädalapäevad. Nüüd toome tema mõtteid lugejani.

PANDEEMIA

Pandemia esimene laine oli mulle kui väljateenitud puhkus. Mul jookseb rahvusoperis 25. hooaeg, kõik need aastad olen pidanud arvestama sellega, et kõik nädalavahetused on seotud teatritööga, sest ainus vaba päev on meil ametlikult esmaspäev. Selles mõttes tuli see planeerimata puhkus õigel ajal, sain pikemaks ajaks stepsli välja tõmmata.

Kui olin kuu aega kodus olnud ja siis taas Estonia uksest sisse astusin, oli mul tunne, et olin ära olnud kaks päeva. Olin pikalt teatrist küll füüsiliselt eemal olnud, aga vaimselt vist käisin tööl edasi. Samal ajal tunnet, et tahaksin jubedalt lavale tagasi, ei tekkinud mul kordagi. Oleme muidugi riigiteatrina eelistatud seisus, kui võrrelda vabakutselistega. Ma ei saa aru, kuidas pidasid vastu vabakutselised näitlejad ja muusikud.

Pandemia raputas rutiini ja pani paika, mis on oluline ja mis mitte. Tagasi teatrisse tulnud, nautisin lõpuks ka seda, kui mulle kleebiti vuntse ja parukaid. Vähesed karvakasvu tõttu on mulle vaja neid ohtralt lisada ja varem polnud see kuigi meeldiv protseduur, randidki sellest näos...

UUS HOOAEG

Hooaeg algas sel korral veidi varem. Tavaliselt tullakse tööle 11.–12. augusti paiku, nüüd 4. augustil.

Viimased viis hooaega on mul olnud tunne, et see hooaeg jääb viimaseks. Kui ikka teatris kaua olla ja mõni lavastus tuleb repertuaari juba kolmandat korda, siis ikka ootan ägedat lavastajat ja põnevat kontseptsiooni. Midagi, mis mind lavastuse juures käima tõmbaks. Kui peaks selguma, et kõik on juba nagu nähtud ja tehtud, on paratamatult oht laskuda rutiini.

RAHVUSOPERI TÄHTSUS

Estikeelsete operettide ja muusikalide kaudu, teinekord ka algupärandi kaudu täidame rahvusoperina oma funktsiooni. Kanname eesti keelt muusikateatri vormi abil edasi. Meil on trupis olnud väga rahvusvaheline seltskond: Ukrainast, Valgevenest, Rumeeniast, Hispaaniast, Inglismaalt, Lätist jm. See on muljet avaldav, kui hästi nad on eesti keele ära õppinud. Töökeskkond soosib seda, sest etendusi lauldakse ju tihti eesti keeles. Osa välismaalasi on siit ka kaaslaste leidnud ja jäänudki Eestisse. Lõimumine toimub rahvusoperis väga hästi – tänu Estoniale saavad nad ka Eestist aru.

VÕÖRKEELES LAULMINE

Võin näiteks „Figaro pulma“ itaalia keeles ära laulda, aga see ei tähenda, et ma itaalia keelt oskan ja veel vähem selles keeles mõelda suudan. Artistid on võõrkeeles lauldes tihti päris keerulises olukorras. Peame ju publiku saalis ära petma peale itaalia keele ka prantsuse, vene, inglise ja saksa keeles lauldes ning see nõuab proovisaalis tohutult hulgal tunde koos keelettrenereeriga. Saksa keeles laulmine pole vast minu jaoks nii keeruline, olen seda keelt koolis õppinud.

Alatiseks jäävad meelde „West Side Story“ ja „Ravel:Raveli“ prooviperioodid ning etendused. Esimese puhul tegime proove ja hiljem etendusi paralleelselt eesti ja inglise keeles, teise puhul eesti ja prantsuse keeles.

„LÕBUS LESK“

Augustis esietendunud operett „Lõbus lesk“ on mulle juba neljas kokkupuude selle operetiga. Paarkümmend aastat tagasi olime kahe hea sõbraga teatrit täis ja läksime operetti pääsemiseks ette laulma. Lavastaja, dirigendid ja kontsertmeistrid olid saalis. Saime kiita, aga

AJALUGU

Rahvusoper Estonia

- Estonia teater sai alguse 1865. aastal asutatud Estonia seltsi tegevusest. 19. sajandil esitati peamiselt rahvatükke ning nalja- ja laulumänge.
- Kutseline teater sai Estoniast 1906. aastal.
- 1907. aastal etendati esimene operett, Hervé „Mam'zelle Nitouche“, 1908. aastal esimene ooper, Conradin Kreutzeri „Öömaja Granadas“.
- 1913. aastal valmis Estonia hoone.
- 1949. aastal sai Estoniast ainult muusikateater.
- 1998. aastast kannab asutus nime Rahvusoper Estonia.
- Teatrit juhib Ott Maaten, loominguline juht ja peadirigent on Arvo Volmer ning balleti kunstiline juht Linnar Loores.